A

Mosonmagyaróvári Mezõgazdasági Akadémia 1961-ben végzett mezõgazdasági mérnök hallgatóinak 50 éves találkozójára

"Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián..."

Előszó

Ezt az albumot részben hagyomány teremtésére, részben önmagunk emlékeinek felidézésére, de főképpen az utánunk jövőknek emlékül állítottuk össze. Az elhatározást az Arany Oklevél átvételének ünnepe szülte.

Albumunkban az 1961-ben készült tablón megörökített tanáraink, és mi, hallgatótársak szerepelünk. A másik felvétel kinek-kinek a legutóbbi arcát mutatja.

Mi, akik még élünk, magunk mondjuk el rövid életrajzunkat. Meghalt évfolyamtársainkról a közeli hozzátartozók emlékeztek meg.

Több esetben kitartó utánjárással sikerült információkat szerezni, de volt, hogy nem tudtuk elérni volt hallgatótársunkat, vagy rokonát. Hiába, fél évszázad nagy idő.

Reméljük, hogy kedves emlékeket és kegyeletes megemlékezést sikerült ébresztenünk az olvasókban.

Vivat Academia !

Mosonmagyaróvár, 2011. szeptember 2.

a szerkesztők

Részletek a Magyaróvári Gazdasági Akadémia alapító okiratából

„MI, Albert Kázmér Isten kegyelméből Lengyelország és Litvánia királyi fejedelme, Szászország hercege, stb. stb. jelen okmány erejénél fogva emlékezetül adjuk mindenkinek, akiket illet, hogy a kiváló WITTMANN ANTALNAK, uradalmaink teljhatalmú kormányzójának hozzánk küldött előterjesztése alapján, továbbá a jeles Magyar Nemzet iránt érzett hajlamunk és szeretetünk tanúsításául, örömmel visszaemlékezésül ennél a nemzetnél viselt magas helytartói méltóságunkra és annak kebelében eltöltött életünk virágzó korszakára mindig törekedtünk és most is törekszünk arra az elhatározásra, hogy mintegy a jeles Magyar Nemzet számára emlékül, leginkább pedig Mosonyvármegye számára a mosonyi körzetben lévő magyaróvári uradalmunk, és nevezetesen Magyaróvár városunk kebelében létesítendő elméleti és gyakorlati gazdasági intézetet alapítani. Ezért most jelen okmány erejével elhatározzuk, felállítjuk és megalapítjuk ezt az intézetet az alábbi törvényekkel: Ezen gazdasági intézet, mint magánjellegű intézet, a kitűzött célnak megfelelő tanárokkal –akár világiak, akár egyháziak- láttassék el. E tanárok kinevezési joga Minket, illetve Örököseinket illesse meg. Az intézet magán jellege mellett is különbség nélkül mindenkinek nyitva álljon, s az intézeti hallgatók elméleti oktatásán túl azok gyakorlati képeztetésére is szolgáljanak a magyaróvári uradalom gazdaságának minden ágazatai s tárgyai, amelyek főleg az elmúlt években indultak meg fejlődésnek.

Hogy ezen intézet fennállása a jövendőség minden viszonyaival szemben örök időkre biztosítva legyen, a magyaróvári uradalmunkhoz tartozó, egykor a nezsideri pálosok által bírt . cs.k. Felsége által nekünk kegyelmesen adományozott udvartelket tartozmányával együtt magyaróvári uradalmunkhoz csatoljuk, oly feltétellel, hogy ezen uradalom, mint ezen udvartelek tulajdonosa, az intézeti tanárok fizetését és 6 bennlakó hallgatónak ösztöndíjait fedezni, ezenkívül évenként 1000 ezüst forintot az intézet további szükségleteinek ellátására fizetni tartozzék. Hogyha pedig a jelzett udvartelek jövedelmei a fentebb említett költségek fedezésére elégségesek nem lennének, az esetben Magunkat és Örököseinket a magyaróvári uradalomban létező befektetéseink értékeinek erejéig a hiányzó fedezetnek az uradalom jövedelmeiből leendő utalványozására kötelezzük.

Ha végre ezen alapítvány, illetve intézet egykor hadi, vagy egyéb balesemények folytán fenntartható semmi más módon nem lenne, ez esetben jelen alapítványunk egész értéke az uradalom törvényes tulajdonára szálljon, ki azt azonban egyéb közhasznú célra fordítani tartozzék. Hogy végre ezen alapítványunk még azon esetben is fenntarthassék, ha kedves unokánk Károly főherceg esetleges magvaszakadtával az uradalom a császár és királyra szállna vissza, jelen alapítványi oklevelünk erejénél fogva elrendeljük, hogy a magyaróvári uradalom utolsó örököse és birtokosa, az ezen uradalomba létező s meghalálozásuk után fennmaradó beruházásaink alapján nezsideri udvartelken kívül,mely az intézettől elvonható soha nem leend, 50 000 forintot tartozzék az uralkodó Fenség pénztárába, a fentebbi alapítvány is intézet további fenntartása céljából kifizetni.

Mely alapítványunknak örökkévaló érvényt szerzendők, az Ő. Cs. És kir. Felsége legkegyelmesebb jóváhagyásával és saját kezünk aláírásával s pecsétünkkel ellátva, kiadtuk

Bécsben, 1818. évi október 25-én.

Kovács László
egyetemi docens

Termeléstechnikai
gyakorlatok
1957-1959 igazgató

Dr. Varga János
egyetemi docens

Növénytermesztéstan
1959-1961 igazgató

Gondola István
egyetemi docens
Növénytan

Halász Sándor
egyetemi adjunktus
Tudományos szocializmus

Hidvégi László
egyetemi docens
Kémia

Dr. Jankó József
egyetemi tanár
Mezőgazdasági üzemtan

Mrekva Dezső
egyetemi tanársegéd
Agrárgazdaságtan

Papp Ágoston
egyetemi docens
Mezőgazdasági géptan

Dr. Sipos Gábor
egyetemi tanár
Földműveléstan

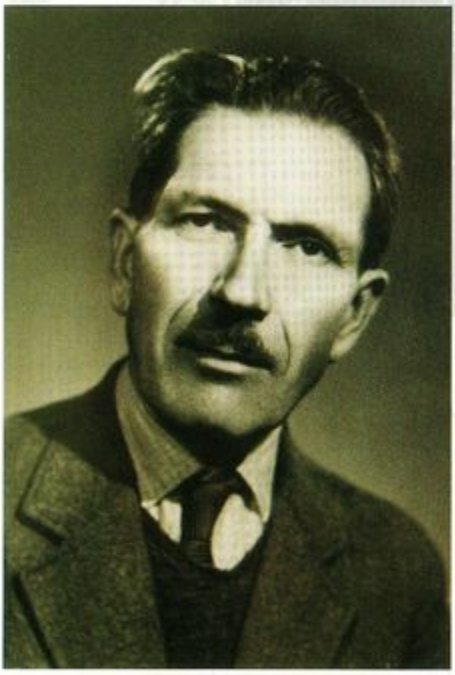

Szabó Gábor
egyetemi docens
Kertészet

Dr. Szajkó László
egyetemi docens
Állattenyésztéstan

Tóth Iván
egyetemi adjunktus
évfolyamfelelős

Dr. Török János
egyetemi tanár
Háziállatok anatómiája

V.Nagy Lukács
egyetemi docens
Politikai gazdaságtan

Dr. Babella György

1937-ben születtem Sopronban. Ugyanott a Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem. Magyaróváron 1961-ben mezőgazdasági mérnöki, 1962-ben Gödöllőn szakmérnöki diplomát szereztem tejgazdasági és tejipari szakon. 1961-től 1972-ig a Győr-Sopron Megyei Tejipari Vállalatnál dolgoztam üzemmérnöki, majd főmérnöki beosztásban. 1972-től 1997-ig a Magyar Tejgazdasági Kísérleti Intézetnél igazgatóhelyettesi, igazgatói munkakörét láttam el, majd kutatás-fejlesztési igazgatóként folytattam munkámat. Szabadalmakkal is elismert kutatási eredményeim és azoknak a gyakorlatba történő alkalmazásáért Óváron egyetemi doktori fokozatot nyertem, illetve oktató munkámat címzetes egyetemi tanári kinevezéssel honorálták. Szabadalmaimat Argentína, USA, Írország tejipari cégei is megvásárolták. Tagja voltam az OMFB Műszaki Tanácsának, az MTA Élelmiszer-tudományi Komplex Bizottságának, a Tejgazdasági Világszövetség Nemzeti Bizottságának. A Magyar Tejipari Egyesülés elnöke, a Tej Terméktanács elnökségi tagja vagyok. Munkámat Eötvös Loránd, Ujhelyi Imre és 'Sigmond Elek díjakkal, valamint a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje kitüntetésekkel ismerték el.

Tettem mindezt drága szüleim emlékére, feleségem Béndek Mária önfeláldozó támogatásával, családom, gyermekeim és unokáim boldogulására és a magam örömére.

Bakos Gyula

1937-ben születtem a Veszprém megyei Nagygyimóton. Pápán érettségiztem 1956-ban. Mivel az Egri Pedagógiai Főiskolára nem nyertem felvételt, munkalehetőséget kerestem. 1956-ban a Sztálinvárosi Vasműben dolgoztam, mint gépkezelő. Az ötvenhatos események itt értek.
1957-ben az Állatorvosi Főiskolára jelentkeztem, ahonnan – miután sikerült a felvételim – átirányítottak az Akadémiára.
Az óvári évek életem legszebb évei voltak, nagy szeretettel gondolok rájuk. Az államvizsga után az Andráshidai Állami Gazdaságban mutatkoztam be, mint gyakornok. A gazdaságban a „létra"minden fokán tartózkodtam bizonyos ideig: gyakornok, területi agronómus, növénytermesztési ágazatvezető, főállattenyésztő, végül igazgató helyettes voltam. 1994-ben nyugdíjba mentem.

Feleségem és fiam sajnos eltávozott közülünk, így egyedül élek lányomék és unokáim közelségében. Nagy szeretettel gondolok a múlt nagy részére, és elfogadom jelenlegi helyzetemet.

† Barcza Géza László

Badacsonytomajban született 1938-ban. Keszthelyen a Nagyváthy János Szakközépiskolában érettségizett. Az Akadémia elvégzése után a kővágóőrsi termelőszövetkezetben dolgozott 1969-ig. Szakmai pályáját a tapolcai termelőszövetkezetben folytatta 1977-ig. Ekkor egészségi okokból nyugdíjba kényszerült. A szüleitől örökölt badacsonytomaji szőlőjét szinte élete végéig művelte, boraival nagy sikerrel szerepelt a táj rangos borversenyein.

1963-ban kelt egybe Szele Edit gyógyszerésszel. Házasságukból született Zsolt fiuk Tapolcán él.

2007-ben Tapolcán halt meg. Sírja a sümegi temetőben található.

Bősze Tamás

1938-ban születtem Győrben. Általános és középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Az érettségi után mint egyéb származású, segédmunkás lettem. Ezt követően már mint munkásnak, egyenes út vezetett az Akadémiára.
A diploma kézhezvételét követően a Győri Állami Gazdaságban töltöttem gyakorlati évemet. Itt a helyettes brigádvezetői rangig vittem. 1962-ben az Állami Biztosítóhoz szegődtem mezőgazdasági szakértőnek, ahol 1997-ig dolgoztam féléves tejipari kitérővel. A közeledő változásokra számítva a Garancia Biztosítóhoz katapultáltam. Néhányszor még igazgató is voltam. Ma is dolgozom, de már foglalkozom a nyugdíjba vonulás gondolatával.

Feleségemmel 1963 óta élünk boldog házasságban. Péter fiunk 1970-ben született

† Csuta Gábor

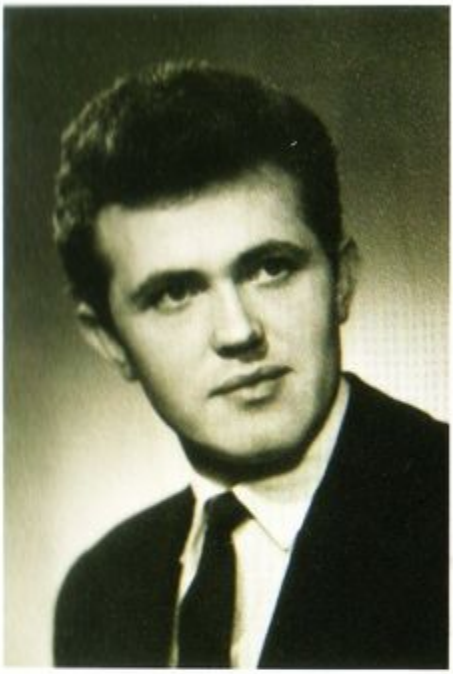

1938-ban született Győrben. Az általános iskolát Abdán, a kertészeti technikumot Tertődön végezte. Diplomája megszerzése után a mezőgazdasági pályát 1961-ben a Villány Siklósi Állami Gazdaságban kezdte. 1964-től Veszprémben, később Esztergomban volt az Állami Biztosító kárszakértője. 1980-tól húsipari igazgató lett. Munkája mellett a galambászat szenvedélyének hódolt.

1972-ben, Bozó Etelkával kötött házasságukból Róbert és Gábor nevű fiuk született. Négy unokája Leila, Miklós. Gábor, Kristóf. Felesége nyugdíjas főkönyvelőként Esztergom- Búbánatvölgyben él.

1986-ban meghalt. Az esztergomi temetőben nyugszik.

† Dombos Sándor

1937-ben Dörben született. A vaszari termelőszövetkezetben, a Pápai Állami Gazdaságban, illetve a csabrendeki termelőszövetkezetben dolgozott. A biztosítási területen is hosszabb időt töltött. Később magánvállalkozó lett, többek között állattartással, kereskedéssel foglalkozott. Csornán élt.

2000-ben meghalt. Hamvai a döri temetőben nyugszanak.

Dr. Exner Zoltán

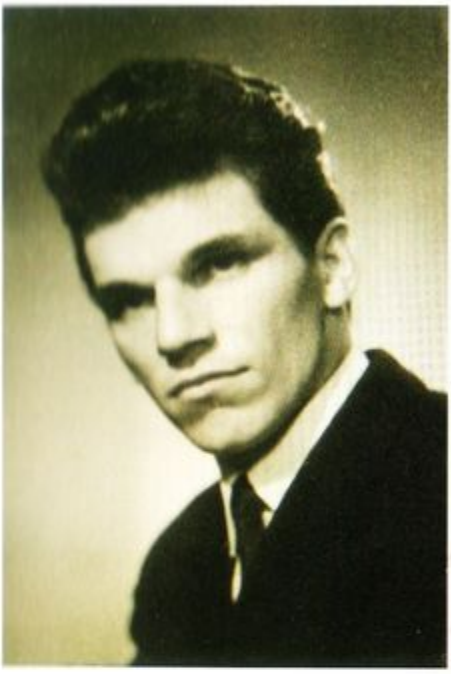

Kálmáncsán születtem 1937-ben. Óvári diplomám megszerzése után 1961-68 között a homokszentgyörgyi Zöld Mező Mgtsz-ben főagronómusként dolgoztam. 1968-tól rész vettem a megye mezőgazdaságának irányításában, valamint állat és növénytermesztési rendszerek fejlesztésének kidolgozásában és meghonosításában. Az üzemekben eltöltött éveim alatt szerzett tapasztalatokat tudományos módszerekkel átszőve alkalmaztam. A Somogy Megyei Agrárkamara szervezésének, alapításának tevékeny részese voltam. Az Agrárkamara gazdaságvezető szerepének növelése a helyi és a nemzetgazdasági fejlesztés terén, a termelők gazdaságának segítésében, vállalkozásokat akadályozó gátak lebontásában, az agráriummal kapcsolatos fejlesztésben, innováció támogatásban dolgoztam. Tanulmányaim a Magyar Mezőgazdaságban és más kiadványokban jelentek meg. Doktori disszertációmat a burgonyatermesztés Somogy megyei kérdéseiről írtam. A Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést több alkalommal, Újhelyi Díjat 1983-ban kaptam. Jelenleg a Somogy Megyei Területi Agrárkamara elnöke vagyok.

Feleségem Molnár Mária. Gyermekeink Andrea és Zoltán, unokánk Anna.

Dr. Farkas Győző

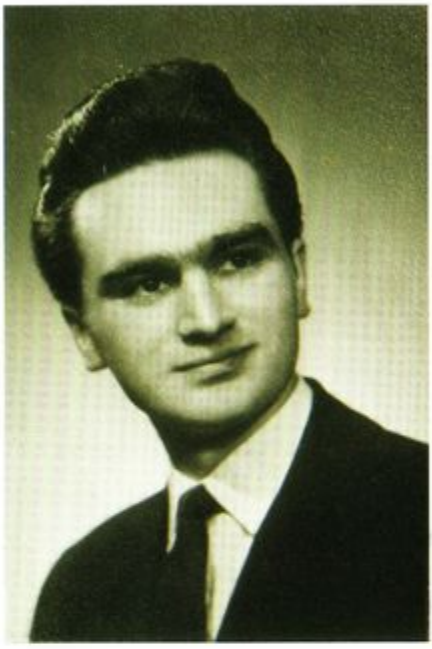

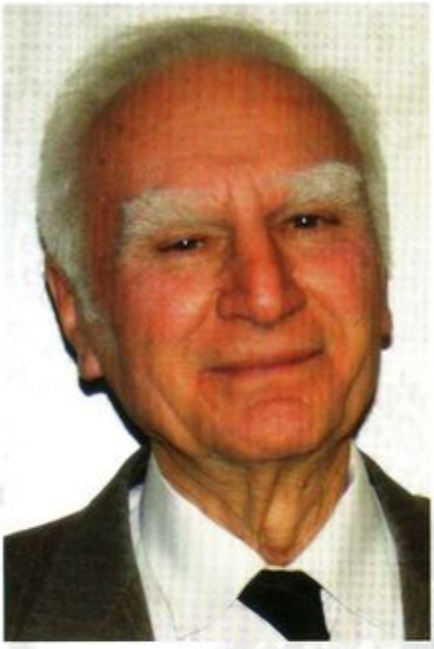

1938-ban születtem Keszthelyen. A középiskolát Budapesten az Állategészségügyi Technikumban végeztem. Munkahelyeim: Nagyalásonyi Mezőgazdasági Termelőszövetkezet (1961-65), Devecseri Állami Gazdaság (1965-67), TESZÖV Pápa (1967-71), Csabrendeki Termelőszövetkezeti elnök (1971-1996), Családi Vállalkozás Kft ügyvezető (1996-tól).
Posztgraduális tanulmányaim: Baromfitenyésztő és ipari szakmérnök (Gödöllő), vállalatgazdasági szakmérnök (Keszthely), doktori dolgozat (Gödöllő)
Társadalmi funkciók: Tapolcai Vizi Társulatnál elnök, Devecseri Agrokémiai Vállalkozásnál illetve a veszprémi TESZÖV-nél elnökségi tag.
Szakmai munkám elismeréseként Veszprém Megyéért aranyérmet, két ízben TOT aranyérmet, és a Munka Érdemrend Arany Fokozatát kaptam.
1988-ban monográfiát írtam Csabrendek és környéke történetéről „Az öreghegy árnyékában" címmel.

Feleségem tanítónő. Egy lány (pszihopedagógus) és egy fiú (ELTE filozófus, esztéta, történész) gyermekünk van.

† Dr. Fekete Gyula

1933-ban született. 1954-56 között katonai szolgálatot teljesített. Egyetemi doktori címét Óváron szerezte. A kilencvenes években a „Bioker" Környezetvédő Kisszövetkezetben dolgozott.

2000-ben meghalt.

Füstös János

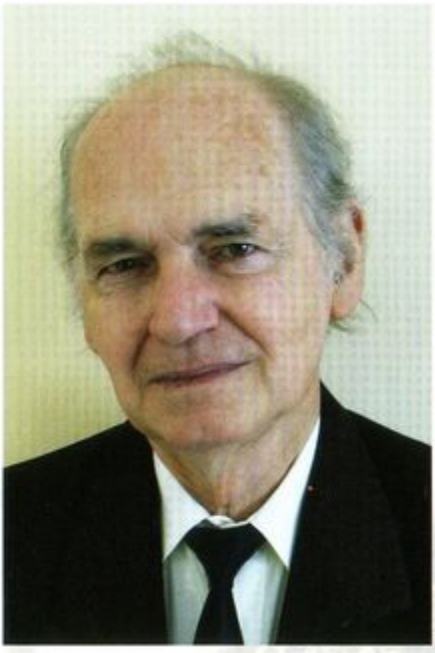

Szerecsenyben születtem 1937-ben. Általános iskolámat szülőfalumban és Takácsiban végeztem. 1956-ban Pápán a Türr István Gimnáziumban érettségiztem, itt jártam hegedű szakon zeneiskolába, később gitározni és dobolni tanultam. Hétvégeken, 26 éven keresztül különböző zenekarokban játszottam. Gazdász koromban is részt vettem a kulturális életben. Diplomám megszerzése után letöltöttem gyakornoki időmet, majd Bakonybélen, a helyi termelőszövetkezetben dolgoztam, mint üzemegység vezető. Ezután a Zirci Járási Tanácson kaptam beosztást. Innen a helyi szakmunkásképző intézet mezőgazdasági gépszerelő szakára kerültem. Hároméves pedagógus kurzus elvégzése után több évig az intézetben dolgoztam.
1975-ben Győrbe költöztünk, munkahelyem a Jedlik Ányos Szakközépiskolában volt. Közben a Szent-Györgyi Szakiskola kollégiumának vezetője lettem, innen vonultam nyugdíjba tizenegy évi munka után. Mellékállásban évekig oktattam faművességet, (fafaragás, esztergálás). Készítettem faragott népi bútorokat, lakberendezési tárgyakat. Életem kanyargó útjain mindig meghatározó volt az Akadémiához, az évfolyamhoz való kötődés.

Zircen alapítottam családot. Feleségem azóta is hűséges támaszom. Vele, és három lányommal boldog éveket éltünk meg. Nagyszülőként hét unokának örülhetünk.

Halmos Tamás

1938-ban születtem Győrben. Diplomám megszerzése után a Pécsi Állami Gazdaságban voltam gyakornok, majd ágazatvezető. 1963-tól a mohácsi Mezőgazdasági Szakközépiskolában tanárként, majd igazgatóhelyettesként dolgoztam. 1965-től a jászapáti Mezőgazdasági Szakközépiskola tanára voltam nyugdíjazásomig.

1963-ban nősültem meg. Egy lányunk és három unokánk van. 1998-tól Érden élünk.

† Dr. Henics Zoltán

1939-ben született Budapesten. 1961-ben megszerzett diplomájával Őriszentpéteren lett állattenyésztő agrármérnök. Később, a vezetése alatt prosperáló szövetkezet eredményeit „Az Őrség Mezőgazdasági Termelőszövetkezet Története" című monográfiában publikálta 1979-ben. 1970-ben mezőgazdasági szakmérnöki diplomát, majd 1975-ben egyetemi doktori címet nyert Gödöllőn. 1986-ban megszerezte a mezőgazdaság kandidátusa fokozatot, ettől kezdve a Kaposvári Egyetem Takarmánygazdálkodási és Élettani Tanszékét vezette. Számos konferencián számolt be kutatási eredményeiről (Hollandia, Dánia, Egyesült Királyság, USA). Rendszeresen publikált nemzetközileg elismert szakfolyóiratokban. Könyvfejezetek szerzője is volt. Akadémiai doktori értekezésén dolgozott.

Őriszentpéteren kezdte házaséletét, feleségével két fiú és egy lánygyermeknek örülhettek.

Pályája csúcsán autóbalesetben halt meg 1990-ben. A körmendi temetőben nyugszik.

† Dr. Iváncsics János

1938-ban született Petőházán. A diploma megszerzése után a Lajta-Hansági Állami Gazdaságnál kezdett, majd a Bólyi Állami Gazdaságba került. 1963-ban az Alma Mater visszahívta tanársegédnek. 1969-ben lett adjunktus, 1979-ben docens, 1990-ben egyetemi tanár. 1967-ben egyetemi doktori, 1979-ben kandidátusi, 1992-ben akadémiai doktori címet szerzett. 1987-től tanszékvezető, 1995-től az Állattenyésztési Intézet igazgatója volt. Két ciklusban a Kar dékánhelyettese, két ciklusban dékánja volt. Halála előtt lett a Nyugat-magyarországi Egyetem rektorhelyetteséből annak rektora. Jelentős volt közéleti tevékenysége is: MAE, MTSZ, Múzeumbarátok Egylete, Szent László Emlékbizottság. Kitüntetései: MTESZ díj, Ujhelyi díj, a Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztje, Pro Urbe díj.

1961-ben kötött házasságot Lang Etelkával. Három gyermekük született: Etelka, János és Erika.

2002-ben meghalt. Hamvai a magyaróvári régi temetőben nyugszanak.

† Jungi István

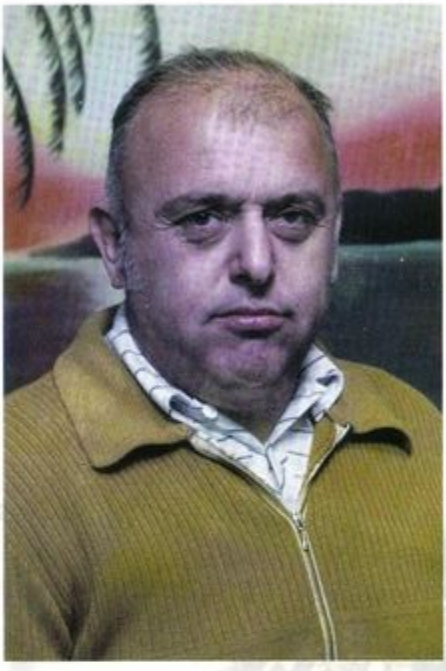

A Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián 1961. július 26-án végzett mezőgazdasági mérnökként, 1972-ben növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Diplomája megszerzésétől folyamatosan mezőgazdasági szakterületen dolgozott. Munkájához való hozzáállását a szakmai szempontokra való maximális törekvés, a magyar mezőgazdaság iránti elkötelezettség, tisztelettudás jellemezte. Szakmai életútjának legfontosabb állomásai: 1975-től 8 évig a rábatamási Új Élet Mgtsz. Növénytermelési főágazat vezetője és növényvédelmi szakirányítója. 1983-tól 1986-ig Algériában mezőgazdasági szaktanácsadó, ahol a helyi viszonyokra adaptált állattenyésztési, növénytermesztési, kertészeti, növényvédelmi technológiák kidolgozója, egyben beindítója. Lelkes állatbarát, otthonában több gazdátlan kutyának adott menedéket. 1998 szeptember 8-án hunyt el szívinfarktusban otthonában.
Győrött az Újvárosi temetőben nyugszik.

† Kapornoki Tibor

Rumban született 1938-ban. Egész életében agrármérnökként dolgozott a nagykovácsi és végegyházi termelőszövetkezetekben. Szakmai sikereit a kukorica termesztésében érte el. A szövetkezetek felbomlása után családi vállalkozásban uborkatermesztéssel foglalkozott. Nyugdíjas éveit boldog családi körben, kertjük és szőlőjük gondozásával töltötte. Élete utolsó éveiben új hobbiként festegetni kezdett. Egész életében hódolt szenvedélyének, a szépirodalmi könyvek olvasásának.

Felsége Lipták Erzsébet. Lányuk Anikó, aki újságíróként és angoltanárnőként dolgozik, doktori disszertációját készíti.

2006 ban meghalt. A medgyesegyházi temetőben nyugszik.

Káldi Endre

Magyarkeresztúron születtem 1937-ben. Itt végeztem az általános iskolát, majd Csornán folytattam középiskolai tanulmányaimat. Óvári diplomám megszerzése óta hálával gondolok szüleimre, akik taníttattak, hisz bátyámmal egyidőben voltunk óvári gazdászok. Az öreg Alma Máter, professzoraim, évfolyamtársaim, a sok tanulás, bálok, kiskocsmák - megannyi élmény. Friss diplomával és felségemmel Csornán telepedtünk le, ahol a közigazgatásban helyezkedtem el. Ezután Pusztasomorja következett, ahol tizenkét évig voltam agronómus. Innen a Mosonmagyaróvári Pártbizottság Mezőgazdasági Osztályára kerültem. Ezután Halászi következett. Tizenöt évig dolgoztam ott a Zöldmező Termelőszövetkezet élén. Mellette országgyűlési képviselőként és a Szigetközi Agráripari Egyesület elnökeként segítettem a térség munkáját. Pályafutásomat az Alma Máter Gyakorlati Tanszékén oktatóként fejeztem be.

Feleségem tanítónő, 48 éves házasok vagyunk ebben az évben.

Dr. Késmárki István

1938-ban Kaposváron születtem. Diplomám megszerzése után két évig termelőszövetkezetben dolgoztam. 1963-ban kerültem az Akadémia Növénytermesztéstani Tanszékére, ahol a mai napig oktatással és alkalmazott kutatással foglalkozom. Munkahelyemmel úgy vagyok, mint a kárpátaljai magyarok a hazájukkal. Többször változott rangban, hovatartozásban, de idősebb kollégámmal mi maradtunk. Ez alatt a közel ötven év alatt végigjártam a felsőoktatási és tudományos ranglétra jó néhány fokát, gazdász nemzedékek sorát oktattam. Kutatási munkáim közül a bab és lucerna nemesítésre, és szakirodalmi tevékenységemre akár büszke is lehetek. Örömmel tölt el, hogy két év híján fél évszázad alatt azt csinálhattam, amit kedvvel tettem. Munkámért kaptam néhány elismerést, köztük Újhelyi és Surányi díjat. A Professzor Emeritus címet különösen megtisztelőnek tartom.

Magánéletem is szerencsésen alakult. Feleségem Dániel Ágnes, István fiam, menyem Erdős Gabriella, Lilla és Tamás unokám törődése, szeretete mindig velem volt. Ami a szabadidőmet illeti, egész életemben végigkísért a kertészkedés és a horgászat.

† Dr. Kotsis Ottó

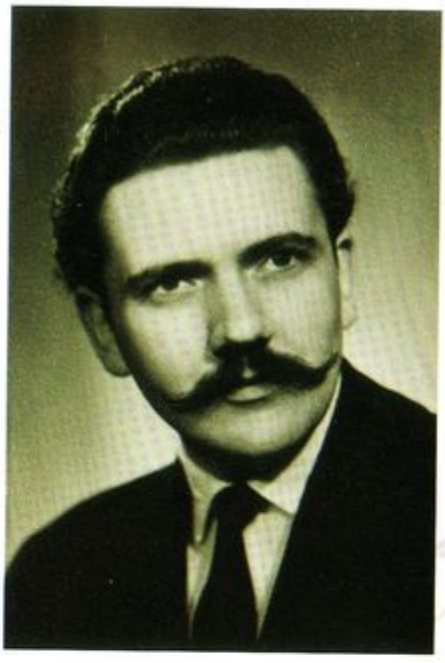

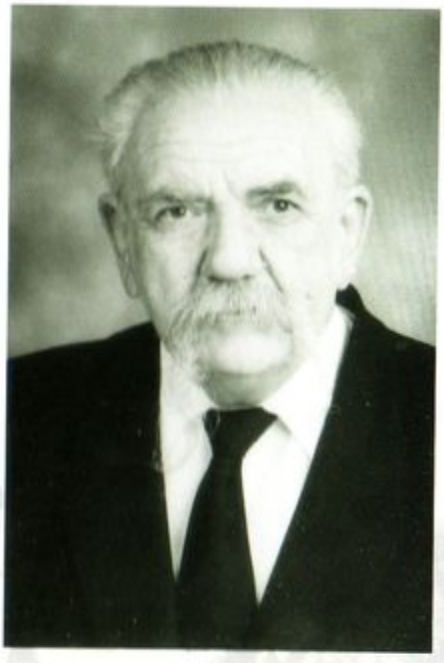

1938-ban született. A középiskolát a soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban végezte. Érettségi után vidéki autóbuszjáratokon kalauz volt, ezután kezdte meg egyetemi tanulmányait. Már hallgató korában is közösségi ember volt, fáradhatatlanul vett részt a művészeti csoportok életében. Szakmai érdeklődése az állattenyésztésre és a biometriára irányult. A diploma megszerzését követően a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskolára került. Publikációi az állattenyésztés ökonometriai és üzemtani témaköreihez kötődtek. Lótenyésztés témából doktorált. A nyolcvanas évektől mint docens részt vett a magyar számítógépes rendszerek oktatási és kutatási lehetőségeinek kimunkálásában. A hallgatókkal kiemelkedő kapcsolatot ápolt szakmai, tudományos diákköri és amatőr művészeti területeken. Önzetlenül fáradozott az erdélyi magyarokért.
Munkáját 2001-ben a "Magyar Kultúra Lovagja" címmel ismerték el.

Megromlott egészségi állapota kiszakította őt szeretett hivatása gyakorlásából. 2002-ben földi szolgálata alól fölmentetett. A fertőszéplaki temetőben nyugszik.

Kovács Károly

1931-ben születtem Püspökmolnáriban. Szüleim kisparaszti gazdaságában nevelkedtem. A falusi élet és a földművelés-állattenyésztés indított el az agrárpályán. Tanulmányaimat a helyi elemiben kezdtem, és kisebb-nagyobb kitérőkkel az Akadémián fejeztem be. A Megyei Törzskönyvelői Felügyelőségen kezdtem a munkát, ami jó gyakorlatot adott, főleg a szarvasmarha utódellenőrzéshez. Később termelőszövetkezetekben dolgoztam főmezőgazdászként, (püski Búzakalász, nemeskéri Haladás, szanyi Dózsa). Győrben a TSZ-Ker Megyi Igazgatósága volt az utolsó munkahelyem . 1991-ben mentem nyugdíjba, majd tizenkét évig magánkereskedést folytattam

1961-ben nősültem Feleségem Horváth Jolán a Mosonmagyaróvári Kötöttárúgyárban dolgozott árkalkulátorként. Egy fiunk és egy lányunk van, akik négy unokával ajándékoztak meg.

Dr. Magassy Dániel

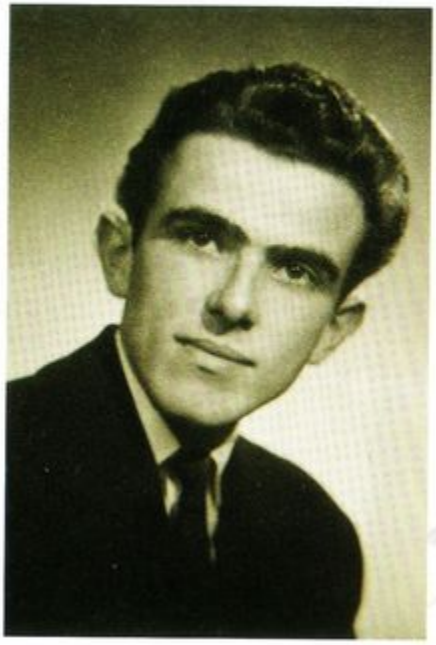

1939-ben születtem Győrött. Általános iskolába Gyarmaton és Csikvándon jártam. A Bencés Gimnáziumban érettségiztem. Óváron kaptam az agrármérnöki, Gödöllőn szakmérnöki diplomát. Ugyanitt doktoráltam. Pályámat a Marcaltői Termelőszövetkezetben kezdtem, majd Pécsett a Megyei Tanácson folytattam. Innen Szegedre, a Gabonatermesztési Kutatóintézetbe kerültem tudományos titkárnak, majd igazgatóhelyettes lettem. Az Intézetnél eltelt tizenhat év szakmai életem legszebb szakasza volt.
1985-ben Győrbe, a Kisalföldi Növénytermesztési Rendszerhez, majd a Vetőmagtermeltető Vállalathoz szegődtem. Végül a Földművelésügyi Minisztériumból mint főosztályvezető és miniszteri főtanácsos mentem nyugdíjba.

1964-ben feleségül jött hozzám Szabó Erzsébet Valéria. Boldog házasságunkból három gyermek született: Katalin, Gábor és Zsuzsanna. Ők hét unokával ajándékoztak meg bennünket.

Májon Benitó

1938-ban születtem Nagykanizsán. Az általános és középiskoláimat is itt végeztem. Mezőgazdasági mérnöki diplomámmal a Nagykanizsai Állami Gazdaságban kezdtem a szakmai pályát. Innen egy év után növényvédelmi területre kerültem, ahol 1991-ig dolgoztam, előbb Gyékényesen a határállomáson, majd a szurdi termelőszövetkezetben. Közben növényvédő szakmérnöki diplomát szereztem Keszthelyen. 1982-től nyugdíjba vonulásomig a Hungarofruct Külkereskedelmi Vállalatnál áruszervező voltam.

1962-ben megházasodtam. Feleségem Vörös Zsuzsanna. Két gyermekünk Zita és Tamás. Lányunk házasságából Piroska unokánknak örülhetünk. 2007-ben kapott agyi infarktus miatt járókeretet kell használnom.

Dr. Nagy Frigyes

Magyaróváron születtem, és a Kossuth Gimnáziumban érettségiztem. Agrármérnöki diplomám megszerzése után hét évig az útkeresés következett, majd 1968-tól 28 éven át a Lajta Hansági Állami Tangazdaságban dolgoztam. Ebből tizenkét évig helyettesként, nyolc évig vezérigazgatóként. A Karral együttműködve munkatársaimmal jelentős részt vállaltunk a korszerű technológiák és termelési rendszerek bevezetésében. A gazdászok gyakorlati képzésének szervezéséért Nagyváthy díjjal tüntettek ki. Közben két évig vidékfejlesztési szakértőként dolgoztam Tanzániában. 1994-ben a térség parlamenti képviselőjévé választottak. Az Európai Integrációs Ügyek Bizottságának alelnökeként részt vettem az EU csatlakozás előkészítésében. 1996-98-ban a földművelésügyi miniszteri tisztséget is betöltöttem. Innen mentem nyugdíjba. Ezután tíz éven át címzetes egyetemi tanárként iskolateremtő munkát végeztem az Alma Materben, létrehozva az EU Oktatási Központot. 2002 óta az Óvári Gazdászok Szövetségének elnöke vagyok.

Feleségem Horváth Magdolna tanítónő, lányom Zsuzsa hegedűművész, vőm Dr. Vass Gellért ügyvéd. Két lányunokám van, Dóra és Eszter.

Dr. Nagy Mihály

Magyaróváron születtem 1939-ben. Itt végeztem az általános és középiskolámat, majd megszereztem mezőgazdasági mérnöki diplomámat. 1976-ban doktori címet érdemeltem ki „summa cum laude" minősítéssel.

Mint a mosonmagyaróvári MTE labdarugója megyei ifjúsági válogatott voltam, majd 1956-ban a magyar ifjúsági válogatott tagja lettem. Labdarugó pályafutásom súlyos térdsérülés miatt 1959-ben félbeszakadt.

A diploma megszerzése után a Mosoni Dózsa Termelőszövetkezetben voltam gyakornok. 1962-től a Szili Győzelem Termelőszövetkezetben lettem üzemgazdász, majd 1964-től főagronómus. 1969-től a Szil-Zsebeháza-Sopronnémeti Egyesült Termelőszövetkezetnek lettem az elnöke. Nyolc évig a megyei Termelőszövetkezetek Szövetségének elnöke, illetve a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa Elnökségének is tagja voltam. Szövetkezetünk az ország tíz legeredményesebb gazdasága között szerepelt, kiváló növénytermesztési és állattenyésztési eredményeiért számos elismerést kaptunk. Mint bemutató gazdaság több mint harminc ország szakembereit láttuk vendégül, és adtuk át tapasztalatainkat. 2001-ben vonultam nyugdíjba.

1964-ben kötöttem házasságot Bognár Zsuzsával. Egy lányunk van, aki Győrben, a Gyárvárosi Iskolában informatika tanár. Férje Szabó Péter szintén Győrben dolgozik egy amerikai-magyar érdekeltségű cégnél. Unokánk Szabó Veronika a győri Kazinczy Gimnázium tanulója.

Németh Endre

Fertőendréden születtem 1939-ben. Szüleim paraszt emberek voltak. Az általános iskolát szülőfalumban, a középiskolát Győrben végeztem. Óvári diplomám mellé 1967-ben Gödöllőn takarmányozási szakmérnöki oklevelet kaptam.
Munkahelyeim: Lajta-Hansági Állami Gazdaságban gyakornok, a Fertődi Kisérleti Gazdaságban üzemegység vezető (1962-64), az árpási Rába Mgtsz-ben főagronómus (1964-67), a pannonhalmai Egyetértés MgTsz-ben elnökhelyettes, majd elnök (1967-1991).
1991-ben kiváltam a szövetkezetből. Pannonhalmán saját vállalkozást hoztam létre szőlőtermelésre, bor előállítására és értékesítésre. Ma a Kft. tulajdonosa vagyok, ahol a munkát családommal közösen végezzük. Szőlőterületem 30 hektár, amely nagy részben fehér, valamint új telepítésű kék szőlő.

Feleségemmel 1965-ben kötöttünk házasságot. Két lányunk született, akik két fiú és egy lányunokával örvendeztettek meg bennünket. Ez remény számunkra, hogy az unokák majd átveszik a gazdaság irányítását.

Dr. Németh István

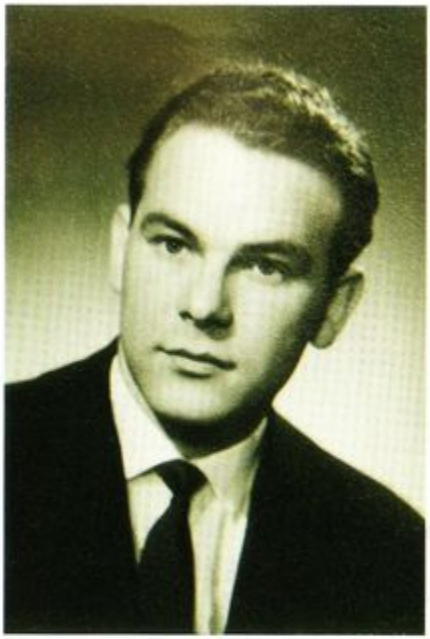

Fertőszentmiklóson születtem 1938. március 30-án. Mezőgazdasági mérnök oklevelet 1961-ben a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián kaptam. Tanulmányaim befejeztével a Növénytani és Állattani Tanszékre egyetemi tanársegédnek, 1970-ben egyetemi adjunktusnak neveztek ki. A tanszéken a mezőgazdasági állattan gyakorlatok vezetője, majd egyes témakörök előadója voltam. 1967-es tanévtől bevezetett vadászat, vadgazdálkodás című fakultatív tárgy előadásait, gyakorlatait tartottam. A tanszéken töltött éveim alatt került sor a gyűjteménytár felújítására és bővítésére. 1981-ben a Növényvédelmi tanszékre kerültem, ahol tanszéki feladatok ellátása mellett 1981 szeptemberétől 1991-ig tiszteletdíjas majd főállású kollégiumigazgatóként irányítottam a kollégium munkáját. Ennek elismeréseként a kollégium 1985-ben kiváló címet, én pedig az Ifjúságért Érdemérem kitüntetésben részesültem. Tanári végzettséget 1964-ben, Növényvédelmi szakmérnöki oklevelet és a doktori fokozatot 1972-ben szereztem.
A rovartani kutatómunkám eredményeiről külföldi és hazai folyóiratokban számoltam be.
Feleségem Rácz Piroska általános iskolai tanárnő, gyermekeink Andrea és László, unokáink Barna, Viktor és Csenge.

Németh Pál

1939-ben születtem Sopronban. Középiskolába a soproni Bezsenyi Dániel Gimnáziumba jártam. Óvári agrármérnöki diplomám mellé 1967-ben okleveles tejgazdasági és tejipari szakmérnöki diplomát szereztem 1967-ben.
Gyakornokként a Soproni Állami Gazdaságban, majd a Zala Megyei Tejipari Vállalatnál dolgoztam.
1962-től a zalaszentgróti, később a vasvári sajtüzem vezetője lettem. 1965-től a Vas megyei Tejipari Vállalat termelési osztályvezetője, majd főmérnöke, végül igazgatója voltam nyugdíjazásomig
1994-től német nyelvtudásomnak és szakmai elismerésemnek, szervezési képességemnek köszönhetően a MEGGLE HUNGÁRIA Kft. Ügyvezetője, magyarországi koordinátora voltam 2004-ig.
Feleségem Keglovich Ilona, gyermekeim Gabriella és Anita. Öt unokánk és egy dédunokánk van.

Németh Vilmos

Sopronban születtem 1938-ban. Ott is érettségiztem a Berzsenyi Dániel Gimnáziumban. Agrármérnöki diplomám mellé 1962-ben Gödöllőn tejipari szakmérnöki diplomát szereztem. Pályámat a Székesfehérvári Tejipari Vállalatnál kezdtem, mint gyakornok. Különböző munkaköröket betöltve, 33 év után, a termelési és kereskedelmi igazgatói széket otthagyva vállalkozó lettem. 1995-ben a solti tejüzemet bérbe vettem, 1998-ban pedig a váci Naszálytej Zrt. többségi tulajdonosaként veszek részt az operatív irányításban.
1990-ben „Kiváló feltaláló Arany Fokozat" kitüntetésben részesültem a tejiparban bevezetett újításaimért, szabadalmaimért, és új termékek bevezetésének elismeréseként.

Feleségemmel, Németh Flórával 1963-ban kötöttünk házasságot.

† Ölveczky György

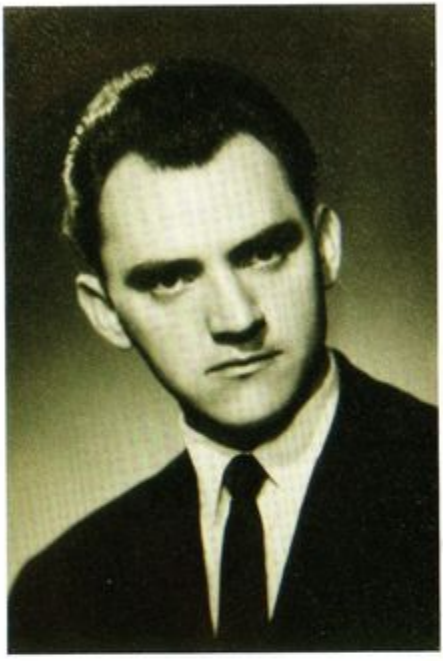

1937-ben született Szombathelyen. Általános és középiskolába Győrbe járt, a Révai Gimnáziumban érettségizett. A diploma megszerzése után az öttevényi termelőszövetkezetben helyezkedett el. 1963-ban felvették a Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézetbe, ahol 1964-ben tanári oklevelet szerzett. Kiskunhalason, a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban tanított haláláig.

1961-ben megnősült. Házasságából 1962-ben leánya, 1967-ben fia született.

1981-ben meghalt. A kiskunhalasi temetőben nyugszik.

† Prájner Pál

1938-ban született Petőházán. Ott végezte az általános iskolát, majd a soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban érettségizett. Akadémiai tanulmányainak befejezése után Gödöllőn szakmérnöki oklevelet szerzett. Munkáját a Fertődi Állami Gazdaságban kezdte. Munkahelyei a következők voltak: Zölderdő MgTsz Veszkény, Lajta-Hansági Állami Gazdaság Mosonszólnoki Kerülete, Csabrendeki Mg.Tsz, Taurina Szombathely, Szigetközi Agráripari Egyesülés Győr. Egészségének romlása miatt 1997-ben rokkantosították. Ezután haláláig a mosoni plébánia sekrestyése volt. Egész életét az emberek segítése, szeretete motiválta.

1962-ben nősült meg. Felesége óvónő. Vidám, szeretetteljes család vette körül, akik sok örömet adtak neki.

1998-ban örökre távozott. Hamvai a mosoni Nepomuki Szent János templom altemplomában pihennek.

Prémus Lajos

Dunaremetén születtem 1938-ban. Miután elvégeztem az Akadémiát, a Mihályi Termelőszövetkezetbe kerültem gyakornoknak. 1962-67 között a barbacsi, majd 1967-73 között a beledi Termelőszövetkezetben dolgoztam. 1971-ben Gödöllőn növényvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem. 1973-1980 között Répcelakon az állami gazdaság növényvédelmi szakirányítója voltam. 1980-ban az Állami Gazdaságok Országos Központja kinevezett a Fertődi Állami Gazdaság igazgatóhelyettesévé. 1985-94 között a szakonyi termelőszövetkezet főagronómusa voltam. 1994-ben az ÁPV Rt. megbízásából a Fertődi Állami Gazdaság igazgatója lettem. Aktív pályafutásomat 2000-ben fejeztem be. Szakmai munkám elismeréseként Kiváló Tsz-tag, és Kiváló Dolgozó miniszteri kitüntetésben részesültem. Több országban jártam, szakmai és kulturális programokban vettem részt. Jelenleg kertészkedéssel és szőlőműveléssel foglalkozom.

Nős vagyok, két felnőtt fiam van.

† Piegler Mária

1937-ben született Rákoshegyen. Az egyetem elvégzése után a győrszabadhegyi termelőszövetkezetbe került gyakornoknak. Ezután Gödöllőn elvégezte a mérnök-tanári szakot, és Rábapatonán tanított 1970-ig, majd két évig a Ringa Győri Húsipari Vállalatnál dolgozott. Innen a Megyei Tanács Mezőgazdasági Osztályára került. 1977-től a Csornai, 1982-től a Győr Moson Sopron Megyei Földhivatalt vezette 1993-as nyugdíjazásáig. Ezután sem tudott pihenni, 1997-től magánvállalkozás keretében földszakértőként tevékenykedett.

Férje néhai Bakodi Aladár óvári gazdász, fia agrármérnök, lánya közgazdász.

1997-ben meghalt. A Győri Köztemetőben nyugszik.

Sipőcz Géza

1937-ben születtem Kapuváron. A diploma megszerzését követően munkahelyemet meghatározta, hogy tanulmányi időm tartamára ösztöndíjat nyertem. Elsőként a szanyi, majd a téti gépállomáson dolgoztam igazgatóhelyettesi, illetve igazgatói munkakörben. 1963-ban a Kapuvári Járási Tanács osztályvezetője, majd elnökhelyettese lettem. Ezt követően a Városgazdálkodási Vállalat igazgatójaként dolgoztam nyugdíjba vonulásomig. Munkámat számos kitüntetéssel ismerték el, többek között a Munka Érdemrend bronz, majd ezüst fokozatával.

Első házasságomból két lányom, a másodikból egy fiam született. Jelenleg négy unokám, és öt dédunokám van.

Sipos Imre

Nagycenken születtem 1938-ban. Diplomám megszerzése után gyakornokként kezdtem munkámat a Csepregi Állami Gazdaságban. Ezután Szombathelyre kerültem a Megyei Törzskönyvezési Felügyelőségre. Tevékenységem itt már leginkább a szarvasmarha tenyésztésére, és mint ivadékvizsgálati felügyelőnek a tenyészbikák kiválasztására, és a párosításra irányult.
Aktív részese voltam a 70-es évek elején beindított tejirányú holstein-fríz fajtával történő keresztezéseknek, valamint az import állomány fogadásának és tenyésztésének.
Több átszervezést átélve ugyanazon cégnél dolgoztam előadóként, tenyésztési osztályvezetőként, majd megbízott állomásvezetőként. 1993-ban korengedményes nyugdíjba vonultam.

1964-ben nősültem, azóta vagyok szombathelyi lakos. Feleségem is óvári gazdász. Sajnos gyerekeink nem születtek. Életünket és szabadidőnket kertészkedéssel és külföldi utazásokkal tettük változatossá és széppé. Bejártuk egész Európát, amely nyitott könyvként adott maradandó élményeket. Életpályám gyorsan lepergő évei után szeretettel és tisztelettel gondolok volt tanáraimra, munkatársaimra, ismerőseimre, és legfőképpen évfolyamtársaimra.

† Sopronfalvi Hugó

1929-ben született Záhonyban. Édesapja Sopronfalvi Rezső uradalmi gazdatiszt volt, aki valaha szintén Óváron diplomázott. Az elemi iskola után szülei a soproni hadapród iskolába íratták. Tizenhat éves volt, mikor az iskolát nyugatra vezényelték, ahol amerikai fogságba esett. Onnan hazakerülve a soproni líceumban folytatta tanulmányait. Érettségi után a Betonútépítő Vállalatnál dolgozott földmérőként. Az ötvenes években behívták katonának. A katonai szolgálat befejezése után tudott csak az Akadémiára felvételt nyerni. A diploma birtokában Pécsre került a helyi állami gazdaságba, közben öntözési szakmérnöki diplomát szerzett Gödöllőn. Nyugdíjazásáig az Állami Gazdaságok Baranya Megyei Központjában főmérnöki beosztásban dolgozott. Nyugdíjas évei alatt, de már előtte is, sikeres szőllősgazda volt, borversenyt nyert a tramini, és olaszrizling fajtákkal.

Felesége Dr. Zelles Mária orvosnő volt. Zoltán fiuk 1956-ban született.

1994-ben halt meg. Hamvai a pécsi temetőben nyugszanak.

Stift László

Csornán születtem 1936-ban. Diplomám megszerzése után a Lajta-Hansági Állami Gazdaságban vadászati munkakörben helyezkedtem el. 1965-ben a Szombathelyi Állami Erdőgazdasághoz kértem áthelyezésemet, ahol különböző beosztásokban tevékenykedtem. 1968-ban az erdőrendezőségek átszervezésekor szakirányítói munkakörömből a MéM Erdészeti Hivatal vezetője a Szombathelyi Állami Erdőrendezőséghez erdőrendezési felügyelői munkakörbe nevezett ki. 1970-ben a Soproni Erdészeti és Faipar Egyetem Erdőmérnöki Karán erdőmérnöki oklevelet szereztem. 1986-ban erdőfelügyelői kinevezést kaptam, majd 1989-ben a felügyelőség Szombathelyi Felügyeleti Osztályának vezetésével bíztak meg. Ezen munkakörben az Erdőfelügyelőség Vas Megyére kiterjedő feladatainak irányítása tartozott hozzám. 1999-ben mentem nyugdíjba.

1996-ban kötöttem házasságot, melyből két fiú és egy kislány született.

† Szabó Iván

1938-ban született Neszmélyen. A középiskolát Tatán végezte. Friss mezőgazdasági mérnöki diplomával a Komárom-Esztergom Megyei Növényvédő Állomáson kezdte a szakmai életet. A növényvédelmet hivatásának választva szakmérnöki diplomát szerzett. Mint növényvédelmi szakmérnök dolgozott a Tatai Járási Tanácsnál, a baji, a tardosbányai, a szákszendi termelőszövetkezetekben. 1986-tól nyugdíjba vonulásáig a Hungaromill Gabonaforgalmi és Malomipari Rt. Tatai telephelyét vezette.

Három házasságából három gyermeke született.

2010-ben hunyt el. A tatai temetőben nyugszik.

Szabó József

1939-ben születtem Felsőnyéken. Az egyetem után öt évig a Bükkösdi Állami Gazdaságban, majd 1966-tól tizennégy évig a Sásdi Járási Hivatalban dolgoztam. Innen mezőgazdasági osztályvezetői beosztásból váltottam az ISV-hez megyei szaktanácsadónak. Egy év után vállaltam a Hetvehelyi MgTsz elnökségét, ahol tíz évet töltöttem. Ezt követően kerültem a Szentlőrinci Állami Gazdaságba pénzügyi osztályvezetőnek, majd négy évig Magyarszék és Komló térségében a földkiadást végeztem. 1996-tól korkedvezményes nyugdíjba vonultam.

Jelenleg feleségemmel a Baranya megyei Sásdon élünk, s minden időnket a házunk körül töltjük. Egy lányom van és két unokám. Lányom a Keszthelyi Egyetemi Kar adjunktusa azon a tanszéken, ahol második diplomámat kitűnően védtem meg, Ez volt röviden. Az unokám szerint „mozgalmas életed volt neked, Papa!"

Takács Kálmán

1935-ben születettem a csallóközi Őrsújfalun. Családunkat 1948-ban Baranyába, Lánycsókra telepítették át. Mohácson, a Kisfaludy Gimnáziumban érettségiztem. A gazdász szakmát a Bólyi Állami Gazdaságban kezdtem. 1973-ban üzemgazdasági szakmérnöki diplomát is szereztem. Rövid ideig a Mohácsi Járás főagronómusa voltam. Ezt követően állami gazdaságokhoz fűződött a sorsom. Közel húsz évig dolgoztam kerületi, illetve termelési igazgatóként Szentegáton, Pécsváradon, Alsótengelicen, Dalmandon. Végül 1993-ban a Paksi Állami Gazdaságból mentem nyugállományba.
Nyugdíjasként emelt szintű gépjárművezető-oktató vizsgát tettem, sőt taxiztam is. Telepítettem 4,5 hektár gyümölcsöst, melyet ma úgy művelek, hogy betegségem miatt a magam gyártotta lifttel szállok a traktorba.

1965-ben máig tartó házasságot kötöttem Váradi Erzsébet óvári gazdásszal. Zsolt és Györgyi nevű gyermekeinktől három lány és egy fiú unokánk van.

Varga László

Diplomája megszerzése óta az évfolyammal nem tartott kapcsolatot, sorsa ismeretlen.

Dr. Veszeli Tibor

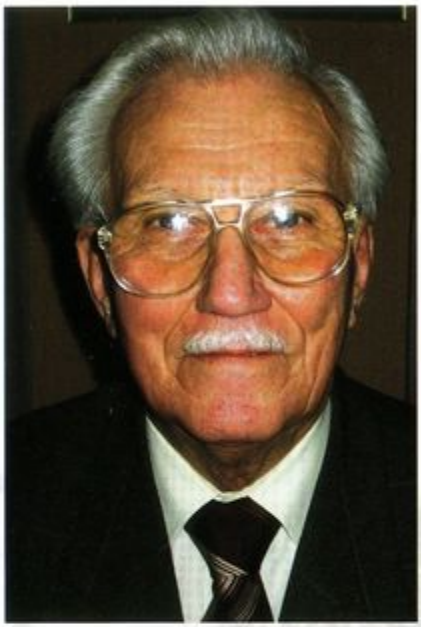

1935-ben születtem Náraiban. 1954-ben érettségiztem a szombathelyi Nagy Lajos Gimnáziumban. Ezután fonószakmunkás és sorköteles katona voltam. A mezőgazdasági mérnöki diploma megszerzése után állami gazdasági üzemegységvezetői, járási főmezőgazdászi, illetve osztályvezetői, majd termelőszövetkezeti főmezőgazdászi és tangazdasági főállattenyésztői munkakörökben dolgoztam.
1971-től a Mosonmagyaróvári Karon egyetemi adjunktusi, egyetemi docensi, majd tanszékvezetői egyetemi tanári rangban oktattam. Doktori, kandidátusi és habilitált doktori fokozatokat szereztem. Szakterületeim a szervezés és vezetésmódszertan, valamint az agrárszociológia és a felsőoktatás fejlesztése. Több szakmai és állami kitüntetés, többek között a Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjének a tulajdonosa vagyok.

Feleségem Nyerges Anna óvónő, Tibor fiam villamosmérnök, Unokáim Réka, Máté, Flóra.

Wodring Ágoston László

1937-ben születtem Leskovacon. 1941-ben Sopronba költöztünk, ahol általános és középiskolába jártam. 1955-ben a Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem. Két évig helyhiány miatt nem kerülhettem a felsőoktatásba, ezért munkát vállaltam. Végül mégis bejutottam az Akadémiára, ahol mezőgazdasági mérnök lettem. Ehhez a Gödöllői Egyetemen megszerzett növényvédő szakmérnöki diploma nyújtott további ismereteket. A Soproni Állami Gazdaságban voltam gyakornok, majd Székesfehérváron a Vetőmagfelügyelőségen előadó. 1965-től a zsirai, egyesülésük után a sopronhorpácsi MgTsz-ben főagronómus lettem. 1984-ben a Gabonatermesztési Kutatóintézet Táplánszentkereszti Állomására mentem, ahol igazgatóként dolgozva néhány repce, búza, tavaszi árpa fajta társnemesítői szerepét is elláttam. 1994-ben kértem nyugdíjazásomat.

1962-ben Horváth Zsuzsanna óvónővel kötöttem házasságot. Két lányunk született (1963-ban Zsuzsi, 1973-ban Helga). Kiskunhalason élünk, öreg napjainkat négy unokánk aranyozza be.

† Zsingor Árpád

1938-ban született Budapesten. Egyetemi évei után, 1961-ben családjával Ceglédre költözött, ahol 1961-65 között a Vörös Csillag Termelőszövetkezetben dolgozott. 1965-ben visszaköltöztek Budapestre. A Sasad Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben kapott állást. 1998-ig, nyugdíjba vonulásáig ott dolgozott.

Attila fia két szép unokával, Ádámmal és Attilával örvendeztette meg.

2010-ben váratlanul meghalt.

Füstös János évfolyamtársunk beszéde a „Gazdászfa Emlékoszlop” felavatásakor, 2001-ben, a 40 éves találkozónkon.

Kedves Barátaim!

Ezen a helyen állt az a kortalan, hatalmas fekete nyárfa, amely mellett naponta többször elmentünk, miközben éltük a gazdászok zsúfolt, színes életét. Az ős-öreg fával ápolt meghitt kapcsolatunk mégis az éjszakai órákban teljesedett ki, amikor valamelyik becsületsüllyesztőből tértünk nyugovóra a Liget Konviktusba. Szinte vezényszóra álltak meg a hazatérő gazdászok a három-emberes fatörzs mellett, hogy megkönnyebbüljenek a vidám esték „jó néhány létra” borának természetes következményeitől.

A régi nyárfát és a hozzá kötődő emlékeket idézi fel a most felavatott emlékoszlop. Négy hasábja az itt töltött négy évet jelképezi. A kezdő évfolyam hallgatóit, akiket már összekötöttek a közös szakmai célok és a tétova útkeresés kötelékei. Ezek évről évre erősödtek, ahogy az emlékmű acélpántjai összefogják a további három év hasábjait.

Ahogy telt az idő, úgy fogyatkoztunk létszámban, de a kötődés megmaradt, az évek folyamán barátsággá nemesült, amely a mai napig összetart bennünket.

Az emlékoszlop tetején a búzakalász a szakmai érettséget, a sárgulást jelzi, és azt, hogy eredményesen befejeztük tanulmányainkat

Az emlékoszlop üzeni az utódoknak, hogy volt egy évfolyam, amely megfogyva, de ma is magában hordozza az egyetemista ifjú évek és Alma Materünk múlhatatlanul szép emlékét.

Dr. Dr.h.c. Ivanics János
1938 – 2002
az Állatorvos-tudományi Kar dékánja
a Nyugat-Magyarországi Egyetem rektora
a Bécsi Egyetem díszdoktora
emlékére állíttatták
az Óvári Kar
az Óvári Gazdászok Szövetsége
és évfolyamtársai
2008

1957
1961